

2.16 Kommittén understryker att den enskilde invandrarens behov av arbete och egenförsörjning måste erkännas och stimuleras. Förutom ekonomiska aspekter bidrar entreprenörskapet och småföretagsamheten till positiv social utveckling. Möjligheten att äga och driva företag påverkar integrationen och bör därför ges ökat samhälleligt stöd.

2.17 Kommittén påminner om att kvinnor diskrimineras på grund av såväl kön som etniskt ursprung. Om det tas hänsyn till genusfrågorna kommer arbetet med att bättre integrera invandrarna att bli mera målinriktat och effektivt.

2.18 Kommittén betonar att även andra värden än ekonomiska måste bejakas för att en framgångsrik integrationspolitik

skall uppnås. Invandringen tillför perspektiv som kan berika den enskilde medborgarens liv, samtidigt som den kan ge unionen kompetenser som är värdefulla i globala sammanhang.

2.19 Kommittén understryker vikten av icke-statliga organisationers arbete i tät samverkan med lokala och regionala myndigheter, och stöder deras program för att påskynda integrationen av invandrare i landets politiska liv och samhällsliv (språkutbildning, undervisning i landets kultur och demokratiska principer, politisk och samhälllig bildning, bevarande av invandrarnas etniska identitet o.dyl.). Det slutliga ansvaret för att agera för god social integration liksom för att fortsätta dialogen med icke-statliga organisationer ligger alltid på den nationella nivån i tät samverkan med lokala och regionala myndigheter.

Bryssel den 13 april 2005

Regionkommitténs
ordförande
Peter STRAUB

Yttrande från Regionkommittén om Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Undersökning av kopplingarna mellan laglig och olaglig migration

(2005/C 231/06)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Undersökning av kopplingarna mellan laglig och olaglig migration (KOM(2004) 412 slutlig),

kommissionens beslut av den 4 juni 2004 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i denna fråga,

ReK-ordförandens beslut av den 5 april 2004 att ge utskottet för yttre förbindelser i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.2 b i detta,

ordförandeskapets slutsatser om Haagprogrammet för stärkt frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen, i första hand de särskilda riktlinjerna om asyl, invandring och kontroll av de yttre gränserna (punkt 1.2) och den externa dimensionen av asyl och migration (punkt 1.6),

Regionkommitténs yttrande om meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om invandring, integration och sysselsättning (KOM(2003) 336 slutlig; CdR 223/2003 fin) ⁽¹⁾,

Regionkommitténs yttrande om kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om framläggande av ett förslag till direktiv och två förslag till rekommendationer för att underlätta tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i Europeiska gemenskapen i forskningssyfte m (KOM(2004) 178 slutlig – 2004/0061 CNS – 2004/0062 CNS – 2004/0063 CNS), som antogs den 17 november 2004 (CdR 168/2004 fin),

Regionkommitténs övriga yttranden som specifikt behandlar flyktingpolitiken (CdR 90/2001 fin ⁽²⁾, CdR 214/2001 fin ⁽³⁾, /2002 fin ⁽⁴⁾ och CdR 249/2003 ⁽⁵⁾),

det utkast till yttrande (CdR 337/2004 rév. 1) som RELEX-utskottet antog den 7 februari 2005 (föredragande Keith Brown, ordförande i Clackmannanshire District Council, UK–UEN/AE),

och av följande skäl:

- 1) I undersökningen anges att "det finns en koppling mellan laglig och olaglig migration men förhållandet är komplext och knappast direkt".
- 2) I undersökningen beskrivs en rad nya politiska initiativ för att utveckla en gemensam invandringspolitik.
- 3) I undersökningen betonas att det behövs fler tillförlitliga och jämförbara statistiska uppgifter på EU-nivå.
- 4) En åldrande befolkning och en krympande arbetsför befolkning kommer att leda till kompetensbrist på arbetsmarknaden i EU och ett fortlöpande behov av invandring till EU.
- 5) I Haagprogrammet, som Europeiska rådet antog i november 2004, presenteras ett arbetsprogram för att utveckla en gemensam invandringspolitik.

Yttrandet antogs vid plenarsessionen den 13–14 april 2005 (sammanträdet den 13 april).

1. Regionkommitténs ståndpunkt

a. Bedömningsperiod

1.1 Regionkommittén välkomnar kommissionens undersökning av kopplingarna mellan laglig och olaglig migration. Kommissionen bidrar därmed på ett värdefullt sätt till utvecklingen av en gemensam invandringspolitik, särskilt genom de politiska initiativ som föreslås i undersökningen.

1.2 Kommittén är mycket intresserad av undersökningen eftersom lokala och regionala myndigheter spelar en viktig roll i samband med mottagning och integration av invandrare samt vid deras bosättning. En central uppgift för lokala och regionala myndigheter är att tillhandahålla offentliga tjänster för invandrare, bland annat bostäder, utbildning, hälso- och sjukvård och arbetsmarknadsåtgärder.

1.3 ReK anser att undersökningen skall ses mot bakgrund av utformningen av EU:s migrations- och asylpolitik, särskilt Europeiska rådets åtaganden vid mötet i Tammerfors i oktober 1999 och dess antagande av Haagprogrammet i november 2004, vilket framhäver migrationspolitikens stora betydelse.

1.4 Kommittén är bekymrad över att Europeiska rådet dröjer med att godkänna en migrationspolitik på EU-nivå som bygger på slutsatserna från mötet i Tammerfors.

1.5 Kommittén noterar kommissionens synpunkt att "det finns en koppling mellan laglig och olaglig migration men förhållandet är komplext och knappast direkt eftersom flera olika faktorer spelar in". Kommittén vill dock framhålla att olaglig migration är ett stort problem inom EU eftersom det kan undergräva åtgärder för att främja reglerad migration och öka fientligheten bland värdbefolkningen. Följaktligen är det direkt avgörande för trygghet och säkerhet inom EU att den illegala migrationen förhindras på ett verksamt sätt. Dessutom kan illegala migranter utsättas för fara och risken att exploateras. Det är därför viktigt att föra en väl avvägd politik som kombinerar åtgärder för en jämn reglerad migration och åtgärder för att motverka olaglig migration.

⁽¹⁾ EUT C 109, 30.4.2004, s. 46–49.

⁽²⁾ EGT C 19, 22.1.2002, s. 20–22.

⁽³⁾ EGT C 107, 3.5.2002, s. 85–88.

⁽⁴⁾ EGT C 278, 14.11.2002, s. 44–48.

⁽⁵⁾ EGT C 23, 27.1.2002, s. 30–32.

1.6 Regionkommittén betonar sin oro över användningen av termen olaglig migration, särskilt då många invandrare i denna kategori inte är föremål för rättsliga åtgärder. Därför föredrar vi att använda termen olovlig invandring i förekommande fall.

1.7 I undersökningen uppmärksammar kommissionen ett stort antal forskningsbrister. ReK anmodar därför kommissionen att utarbeta ett forskningsprogram för att åtgärda dessa brister och därmed bidra till utformningen av en ny politik.

1.8 Kommittén noterar att kommissionen hänvisar till andra av EU:s politikområden som påverkar migranterna, däribland utvecklingspolitiken och EU:s sysselsättningsstrategi. Vi är också medvetna om att många av EU:s politiska insatser har påverkat migrationspolitiken, särskilt inom socialpolitiken och den ekonomiska politiken, och vi uppmanar därför kommissionen att tillsätta en grupp som omfattar flera generaldirektorat och som har till uppgift att samordna åtgärder som påverkar migranterna.

b. Att främja samråd och informationsutbyte på EU-nivå

1.9 Regionkommittén instämmer i undersökningens slutsatser att det finns en brist på tillförlitliga och jämförbara data på EU-nivå. Kommittén anser att kommissionens handlingsplan för gemenskapsstatistik inom migrationsområdet (KOM(2003) 179 slutlig) och den första årliga rapporten om migration och integration (KOM(2004) 508 slutlig) utgör ett första försök att behandla denna fråga.

1.10 ReK betonar att lokala och regionala myndigheter har en viktig roll vid insamling av data och statistik och begär att dessa myndigheter skall delta helt och fullt i samrådet om tillförlitliga och jämförbara data i EU när jämförbara uppgifter har samlats in.

1.11 ReK stöder kommissionens synpunkt att det behövs "mer intensiv och målinriktad användning av samråd och informationsutbyte", och välkomnar inrättandet av en expertgrupp med beteckningen "kommittén för frågor om invandring och asyl och ett nätverk för nationella kontaktpunkter för integration".

1.12 ReK ställer sig bakom inrättandet av ett europeiskt migrationsnätverk och ett observationsorgan samt anser att lokala och regionala myndigheter bör ha en viktig roll i detta nätverk, eftersom de kan bidra med konkreta direkta erfarenheter och välfungerande lösningar.

1.13 Kommittén anser att det bör finnas fler möjligheter att utbyta erfarenheter och väl fungerande metoder, däribland ömsesidig utvärdering av invandringspolitik. Detta skulle kunna uppnås genom att man använder den öppna samordningsmetoden vid utformningen av EU:s invandringspolitik. Vi uppmanar därför Europeiska rådet att anta kommissionens förslag på detta område.

c. Utveckling av nya politiska initiativ inom ramen för en gemensam invandringspolitik inom EU

Laglig migration

1.14 ReK delar kommissionens åsikt att den negativa demografiska utvecklingen och den åldrande befolkningen sannolikt innebär att rekryteringen av tredjelandsmedborgare och invandringen till EU fortsätter att öka. Denna fråga uppmärksammas i Kok-rapporten, där det hävdas att "befolkningens åldrande kommer att leda till ökad efterfrågan på pensioner och hälso- och sjukvård, samtidigt som det sker en minskning av antalet personer i arbetsför ålder som kan skapa det välstånd som behövs" (1). I Kok-rapporten uppmärksammas också kommissionens prognos "att den rena effekten av befolkningens åldrande [kommer] att vara en minskning av den potentiella tillväxttakten i EU från dagens 2–2,25 till cirka 1,25 % senast 2040" (2). Andra positiva ekonomiska och sociala bieffekter bör för övrigt också lyftas fram: nytt humankapital, specialisering och ett berikande utbyte människor emellan.

1.15 ReK betonar att EU:s invandrings- och integrationsinsatser har en viktig regional dimension, som utgör en viktig debattfråga. Den regionala dimensionen av debatten är betydelsefull eftersom befolkningen minskar i några EU-regioner som lider av allvarlig kompetensbrist, samtidigt som befolkningen ökar snabbt i andra regioner, vilket medför ett starkt tryck på lokala tjänster och bostäder till rimliga priser. Kommittén anser att det återstår mycket att göra för att utveckla migrationens lokala och regionala dimension, särskilt på integrationsområdet. För närvarande drivs denna utveckling under INTI-programmet. År 2004 tilldelades programmet 6 miljoner euro, men man fick in 158 bidragsansökningar till ett sammanlagt belopp av 42,58 miljoner euro. Kommittén rekommenderar att anslagen till detta program höjs avsevärt för perioden 2007–2013.

1.16 Regionkommittén välkomnar kommissionens avsikt att inleda ett brett samråd om tillträde för arbetskraftsinvandrare. Grönboken om en gemensam syn på ekonomisk migration i EU (KOM(2004) 811 slutlig) har publicerats 2005. Det är viktigt att ReK deltar i denna samrådsprocess eftersom denna fråga kan få konsekvenser för de regionala arbetsmarknaderna och de tjänster som tillhandahålls av lokala och regionala myndigheter.

1.17 ReK instämmer i kommissionens uppfattning att en förstärkt integration av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i medlemsstaterna är ett viktigt mål i EU:s invandringspolitik som kan uppnås genom integration på arbetsmarknaden, underlättande av rörligheten för tredjelandsmedborgare inom EU och erkännande av yrkeskvalifikationer hos tredjelandsmedborgare.

(1) "Möta utmaningen – issabonstrategin för tillväxt och sysselsättning", rapport från högnivågruppen under ledning av Wim Kok, s. 13 (november 2004).

(2) Kok-rapporten, s. 13.

1.18 Kommittén välkomnar rörlighetsprincipen, som slogs fast i direktivet om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares rättsliga ställning (november 2003). Direktivet introducerade principen om rörligheten för de personer som hade varit bosatta i EU i mer än fem år, och rörlighet för tredjelandsmedborgare har underlättats genom utvidgningen av förordning 1408/71. I kommissionens förslag nämns också en viss grad av rörlighet för utländska studenter och forskare.

1.19 ReK framhåller att man måste rekrytera fler forskare till EU för att uppnå Lissabonmålen. Denna rekrytering är ett viktigt test av EU:s invandringspolitik och dess förmåga att komma till rätta med kompetensbristen. I sitt meddelande till rådet och Europaparlamentet om att underlätta tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i Europeiska gemenskapen i forskningssyfte (KOM(2004) 178 slutlig) gjorde kommissionen bedömningen att det behövs ytterligare 700 000 forskare år 2010 om EU skall kunna uppnå Lissabonmålen.

1.20 ReK noterar att rådet (rättsliga och inrikes frågor) enades om en allmän strategi för direktivet i november 2004. Denna strategi omfattar visserligen erkännande av yrkeskvalifikationer, arbetsvillkor och skatteförmåner men däremot inte lindrigare villkor för korttidsforskarens familjers inresa. Kommittén menar att detta är en nyckelfaktor för rekrytering av forskare, och det skulle placera EU:s medlemsstater i samma position som andra länder, såsom USA och Kanada.

1.21 ReK framhåller att den europeiska sysselsättningsstrategin och Europeiska socialfonden är mycket viktiga verktyg för att kunna erbjuda yrkesutbildning och förmedla yrkeskunskaper, vilket är centralt för integrationen av nyanlända migranter. Integrationen av missgynnade grupper på arbetsmarknaden har varit ett huvudtema i den europeiska sysselsättningsstrategin för att behålla tillgången på arbetskraft, maximera flexibiliteten och åtgärda bristen på arbetskraft i vissa branscher och regioner. De nya europeiska sysselsättningsriktlinjerna syftar till att minska sysselsättningsgapet mellan EU-medborgare och icke EU-medborgare, vilket utgjorde 11,7 % år 2002. I undersökningen nämns inga projekt inom Europeiska socialfonden för att främja integrationen av invandrare på arbetsmarknaden och lokala och regionala myndigheters innovativa integrationsinsatser.

1.22 Kommittén noterar undersökningens slutsatser om legaliseringsåtgärdernas effektivitet både ur migranternas och medlemsstaternas synvinkel. Kommittén anser att storskaliga legaliseringsåtgärder vanligtvis inte är den lämpligaste lösningen på problemet med olovlig invandring. Legalisering i enskilda fall kan dock vara ett användbar åtgärd när man har att göra med många fall av olovlig invandring.

1.23 ReK instämmer i undersökningens resultat som ger stöd för åsikten att legalisering i efterhand inte bör användas som ett sätt att hantera migrationsströmmar eftersom den ofta uppfattas som en negativ konsekvens av invandringspolitiken. Legalisering från fall till fall i efterhand kan vara nödvändigt då invandrare har integrerats i lokalsamhällena för att styra människor bort från den svarta ekonomin, öka skatteintäkterna och främja social sammanhållning. Kommentarererna i brittiska överhusets betänkande är intressanta i detta sammanhang (1).

1.24 ReK instämmer i överhusets synpunkt att "någon form av legalisering av illegala invandrare som vistats länge i landet är ofrånkomligt för att inte skapa en växande underklass av personer utan uppehållstillstånd". I överhusets betänkande betonas att man måste minimera legaliseringens attraherande effekter och det påpekas att detta problem till stor del kan lösas genom att man granskar enskilda fall i stället för att ge amnesti i stor skala. Slutligen anser överhuset att amnesti kan "utgöra en sällsynt möjlighet att erhålla tillförlitliga uppgifter om den illegalt invandrade befolkningens omfattning och sammansättning" (2).

Olaglig invandring

1.25 Regionkommittén har uppmärksammat de många olika formerna av illegal invandring och svårigheten att bedriva forskning på detta område. Det behövs dock mer forskning om dessa olika former av illegal invandring för att kunna vidta effektivare åtgärder. I detta sammanhang är det viktigt att skilja mellan

- personer som har rest in lagligt men stannat för länge,
- personer som har uppehållstillstånd men som inte uppfyller villkoren för inresa i landet,
- personer som har fått avslag på sina asylansökningar,
- och personer som invandrat olovligt och som inte har inrestitillstånd på grund av att de inte kommit via reguljära inrestitällena och saknar de dokument som krävs för inresa.

1.26 ReK instämmer i kommissionens synpunkt att utformning av en gemenskapspolitik för återvändande, upprättande av samarbetsavtal med ursprungsländerna och omvandling av svartarbete till vanliga arbeten utgör centrala inslag i kampen mot illegal invandring.

(1) Överhusets särskilda utskott för Europeiska unionen: "A Community Policy on Illegal Immigration", session 2001–2002, 37:e betänkandet.

(2) Överhusets betänkande, punkt 112.

1.27 Kommittén välkomnar de förslag som framförs i undersökningen om utformningen av en gemenskapspolitik för återvändande. Europeiska rådet godkände i november 2002 ett förslag om ett handlingsprogram för återvändande, som nu måste genomföras snabbare än hittills.

1.28 ReK instämmer i kommissionens synpunkt att "samarbetet med länder utanför EU är avgörande för att minska de olovliga migrationsströmmarna" och i slutsatserna från Europeiska rådets senaste möten att EU behöver "en övergripande migrationsstrategi för frågor som rör politik, mänskliga rättigheter och utveckling i ursprungs- och transitländerna".

1.29 ReK håller med kommissionen om att det behövs en bättre samordning mellan migrationspolitiken och utvecklingspolitiken samt anser att utvecklingspolitiken kan förbättra de ekonomiska och sociala förhållandena i tredje land och därmed dämpa de faktorer som driver människor att invandra till EU.

1.30 Regionkommittén framhåller att EU på ett aktivt sätt måste uppmuntra gemensamma initiativ med grannländer via program som det nya grannskapsinstrumentet, Tacis, Meda, Encas och Interreg. Det är viktigt att EU omges av en "vänkrets" så att fred och solidaritet kan få fäste i EU:s grannländer efter unionens utvidgning. EU måste samarbeta med dessa länder med målet att förbättra deras ekonomiska och sociala situation och minska attraherande faktorer som hög arbetslöshet, låga löner, bristande demokrati och organiserad brottslighet. Ett av de prioriterade samarbetsområdena bör vara hur man kontrollerar migrationen. Vissa grannländer har tagit fram handlingsplaner som är särskilt inriktade på olovlig invandring, och Europeiska unionen är beredd att stödja genomförande av planerna, inklusive åtgärder mot olovlig invandring som vidtas av de länder som utarbetar sådana planer.

1.31 Regionkommittén understryker att lokala och regionala myndigheter har en viktig roll i program som Tacis, Meda, Encas och Interreg. Vi vill därför påminna kommissionen och medlemsstaterna om att lokala och regionala myndigheter bör ha en betydelsefull roll också vid utformningen av de nya programmen.

1.32 ReK välkomnar generellt sett förslagen om det nya grannskapsinstrumentet men beklagar att detta instrument (som är föremål för ett annat ReK-yttrande) inte ger lokala och regionala myndigheter en viktigare roll, framför allt om man väger in att dessa myndigheter har befogenheter på många politikområden som omfattas av instrumentet.

1.33 ReK instämmer i kommissionens synpunkt att det krävs insatser mot den oreglerade arbetsmarknaden och den svarta ekonomin eftersom "den svarta ekonomin [bedöms] ligga på 7–16 % av EU:s BNP, även om hela ekonomin naturligtvis inte utgörs av olagliga migranter". Det finns ett behov av

att omvandla svartarbete till reguljära arbeten och detta var en av de tio prioriteringarna i sysselsättningsriktlinjerna för 2003. Flera medlemsländer utformade särskilda åtgärder för utländska arbetare och personer som invandrat olovligen i sina nationella handlingsplaner (NAP) för att öka sysselsättningen. Det är också välkommet att Haagprogrammet innefattar en maning till medlemsstaterna att uppnå de mål för reducering av den oreglerade arbetsmarknaden som ställs upp i den europeiska sysselsättningsstrategin.

1.34 ReK noterar att det behövs utökad stöd till gränsregionerna eftersom de jämfört med övriga regioner blir särskilt kraftigt berörda av olovliga inresor. Kommittén stöder också inrättandet av den europeiska gränsvaktkåren, i anslutning till systemet för tidig varning, eftersom verksam gemensam förvaltning av EU:s yttre gränser måste åstadkommas. Samarbete inom rättsväsende och polis bör också främjas ytterligare, både på central och regional/lokal nivå.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 ReK påminner EU-institutionerna om att lokala och regionala myndigheter spelar en viktig roll för integrationen av invandrare och vill därför betona att dessa myndigheter har en nyckelroll i många av de initiativ som beskrivs i undersökningen. Det gäller bland annat erfarenhetsutbyte om integrationsinsatser, medverkan i program såsom det nya grannskapsinstrumentet och de program som ersätter Tacis och Interreg. Kommittén rekommenderar därför att lokala och regionala myndigheter skall delta fullt ut i dessa program.

2.2 Kommittén anser att det bör finnas fler möjligheter att utbyta erfarenheter och väl fungerande metoder samt att ömsesidigt göra utvärderingar av invandringspolitiken. Detta skulle kunna uppnås genom att man använder den öppna samordningsmetoden vid utformningen av EU:s invandringspolitik. Vi uppmanar därför Europeiska rådet att anta kommissionens förslag på detta område.

2.3 ReK rekommenderar kommissionen att bilda en grupp bestående av tjänstemän från de generaldirektorat som ansvarar för åtgärder som påverkar tredjelandsmedborgare, för att förbättra samordningen av deras verksamhet.

2.4 ReK föreslår att kommissionen lägger fram ett forskningsprogram föra att åtgärda de brister som konstaterats i undersökningen.

2.5 Kommittén efterlyser en betydande förstärkning av INTI-programmet, så att lokala och regionala myndigheter kan delta i fler EU-finansierade gränsoverskridande projekt som berör integration av invandrare.

2.6 ReK betonar att invandringen är viktig för att åtgärda kompetensbrist, och anmodar Europeiska rådet att vidta kraftfulla politiska åtgärder på detta område, däribland rekrytering av forskare från tredje land.

2.7 Kommittén framhåller möjligheten att utforma en lämplig utvecklingspolitik för tredje land. Dessutom är det viktigt att migrationsstudierna tar hänsyn till migrationsströmarnas nya särdrag, exempelvis att det rör sig om ett ökat antal kvinnor, eftersom detta är av stor betydelse för utformningen och tillämpningen av migrationspolitiken.

2.8 ReK begär att lokala och regionala myndigheter skall delta fullt ut vid insamlingen av tillförlitliga och jämförbara data på EU-nivå.

2.9 ReK välkomnar kommissionens avsikt att inleda ett brett samråd om grönboken om en gemensam syn på ekonomisk

migration i EU (KOM(2004) 811 slutlig), och vill påminna kommissionen om att lokala och regionala myndigheter måste delta fullt ut i denna samrådsprocess.

2.10 Kommittén anser att det krävs snabba insatser för att vidareutveckla det europeiska migrationsnätverket i nära samråd med lokala och regionala myndigheter och observationsorganet.

2.11 Regionkommittén är bekymrad över att Europeiska rådet dröjer med att utforma en invandringspolitik och insatser på EU-nivå som bygger på slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors 1999. I ljuset av dessa kommentarer betonar Regionkommittén att det krävs snabba beslut om de frågor som behandlas i Haagprogrammet.

Bryssel den 13 april 2005

Regionkommitténs

ordförande

Peter STRAUB

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om styrd inresa i EU för personer i behov av internationellt skydd och förbättrad skyddskapacitet i ursprungsregionerna – Förbättrad tillgång till långsiktiga lösningar"

(2005/C 231/07)

REGIONKOMMITTÉN HAR ANTAGIT FÖLJANDE YTTRANDE

med beaktande av

meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om styrd inresa i EU för personer i behov av internationellt skydd och förbättrad skyddskapacitet i ursprungsregionerna – "Förbättrad tillgång till långsiktiga lösningar" (KOM (2004) 410 slutlig),

kommissionens beslut av den 25 augusti 2004 att i enlighet med EG-fördragets artikel 265 första stycket rådfråga Regionkommittén i ärendet,

Regionkommitténs ordförandes beslut av den 5 april 2004 att ge utskottet för yttre förbindelser i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet,

EG-fördraget och särskilt artikel 63.2 b,

Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, framför allt artiklarna II-61, II-78, II-79 samt III-266, III-267 och III-268.

Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.

ordförandeskapets slutsatser beträffande Haagprogrammet: förstärkning av frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen, framför allt särskilda riktlinjer beträffande asyl-, migrations- och gränspolitiken (punkt 1.2) och den externa dimensionen av asyl och migration (punkt 1.6),